

Sakima'nin şarkisi

✎ Ursula Natula
🔗 Peris Wachuka
📄 Leyla Tekül
😊 tyrkisk
|| nivå 3

Barnebøker for Norge

barnebok.no

Sakima'nin şarkisi

Skrevet av: Ursula Natula
Illustrert av: Peris Wachuka
Oversatt av: Leyla Tekül

Denne fortellingen kommer fra African Storybook (africanstorybook.org) og er videreformidlet av Barnebøker for Norge (barnebok.no), som tilbyr barnebøker på mange språk som snakkes i Norge.

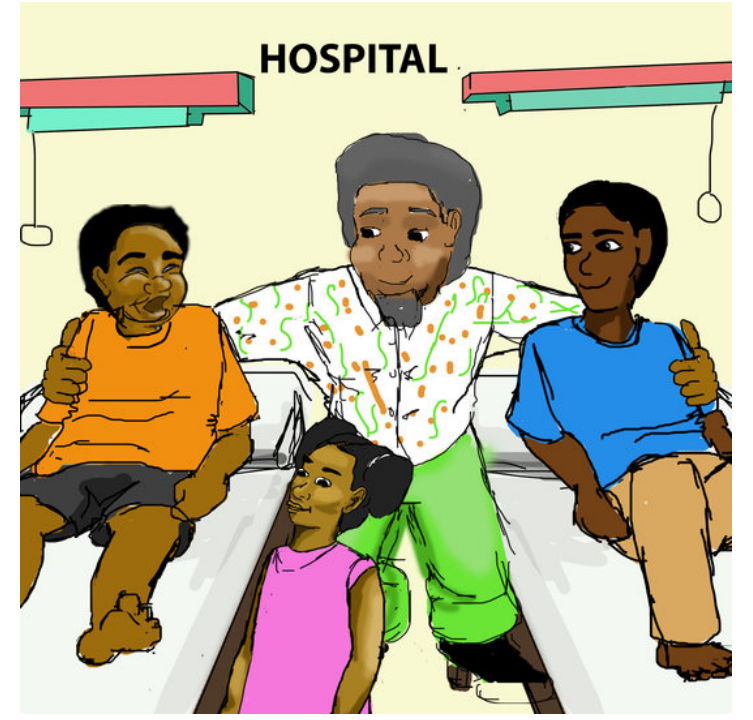
Dette verket er lisensiert under en Creative Commons

[Navngivelse 4.0 Internasjonal Lisens.](https://creativecommons.org/licenses/by/4.0/deed.no)

<https://creativecommons.org/licenses/by/4.0/deed.no>

Sakima annesi babası ve dört yaşındaki kız kardeşiyle yaşıyordu.

Zengin adam oğluna kavuştuğu için çok mutlu olmuştu. Sakima'yı onu teselli ettiği için ödüllendirildi. Oğlunu ve Sakima'yı hastaneye götürdü. Böylece Sakima da artık tedavi olabilecek ve gözleri yeniden görebilecekti.

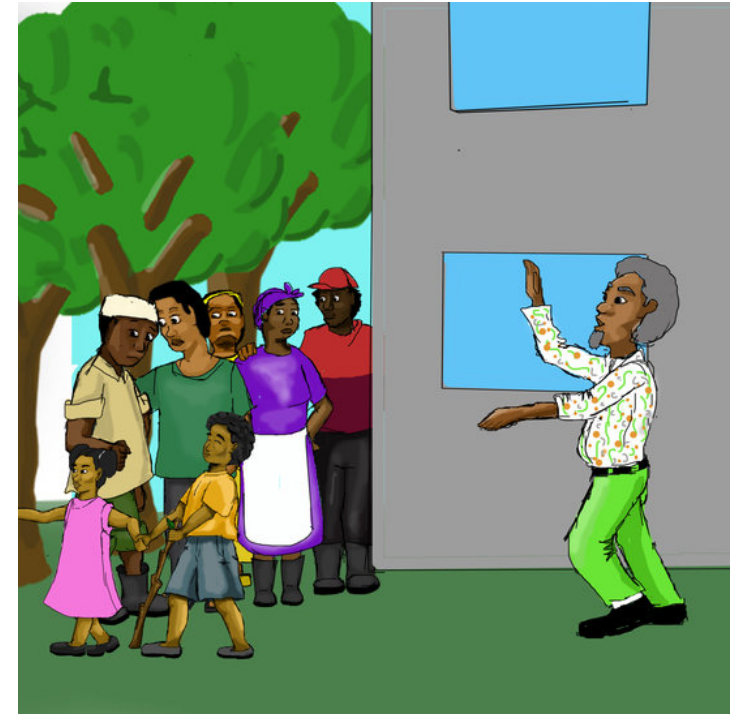
Sakima üç yaşındayken bir hastalık geçirmişti ve kör olmuştu. Sakima çok yetenekliydi.

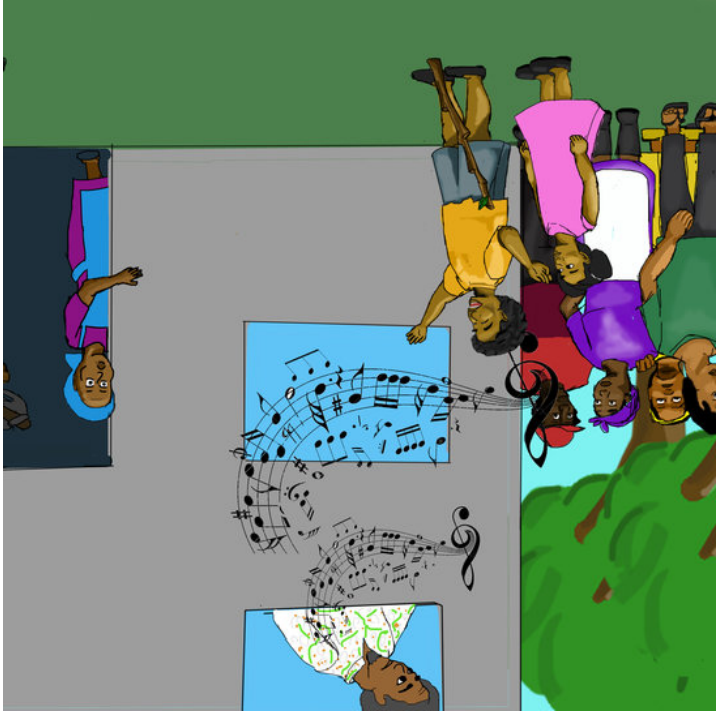
Tam o esnada iki adam sedye ile birini taşıyarak oraya getirdiler. Zengin adamın dövlüüp yol kenarında bırakılan oğlunu bulmuşlardı.

Sakima diğer altı yaşındaki çocukların yapamadığı pek çok şeyi yapabiliyordu. Örneğin köyün büyükleriyle oturup önemli konular tartışabiliyordu.

Sakima şarkısını bitirdi ve tam geri dönmek üzereydi ki adam ona seslendi, "Lütfen şarkını bir kere daha söyle."

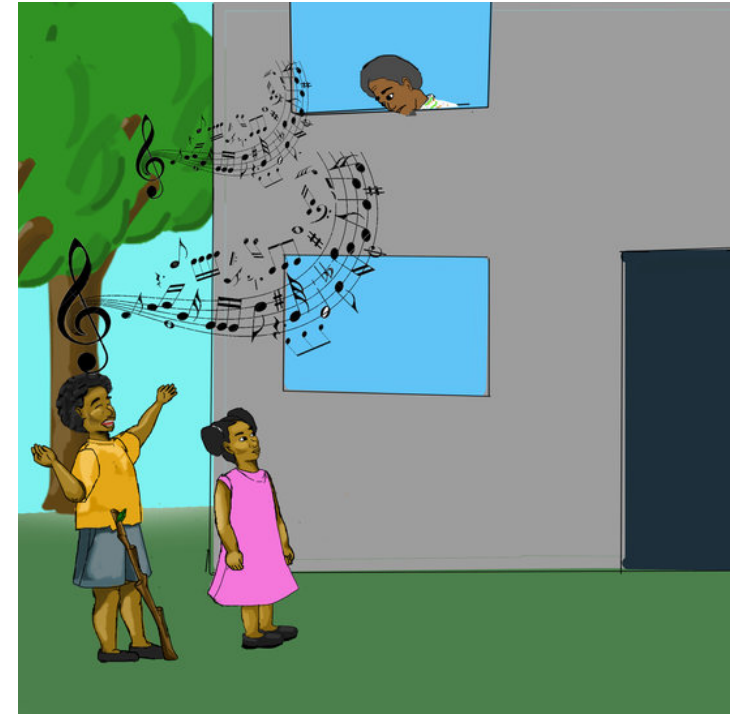

Sakima'nın annesiyle babası zengin bir adamın evinde çalışıyorlardı. Evden erken çıkıyor ve eve geç dönüyorlardı. Sakima evde küçük kardeşiyle kalıyordu.

İşçiler işlerini bıraktılar. Sakima'nın güzel arkadaşısını dinlemeye başladılar. Ancak bir adam şöyle dedi, "Bizim patronu hiç kimse teselli edemedi, bu kör çocuk nasıl onu teselli edeceğini düşünüyor?"

Sakima şarkı söylemeyi çok seviyordu. Bir gün annesi sordu, "Sakima sen nereden öğreniyorsun bu şarkıları?"

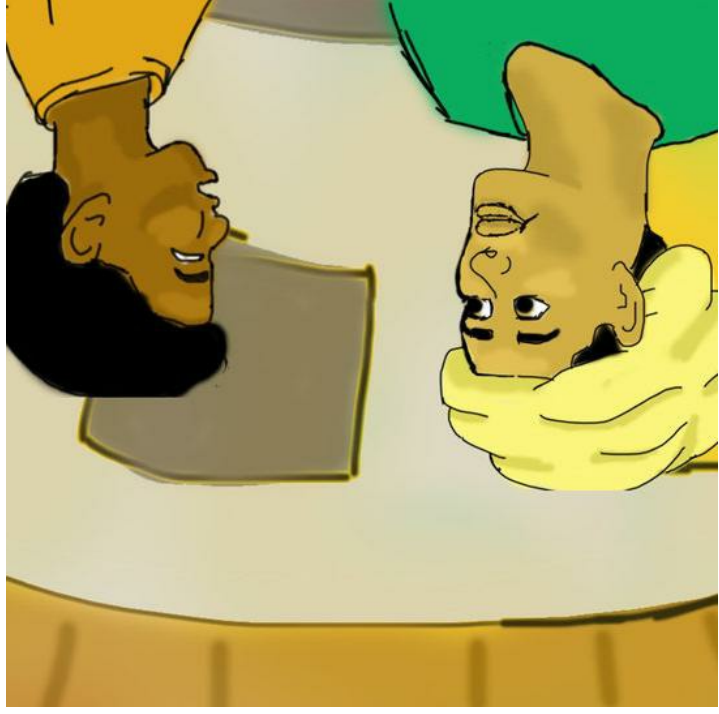

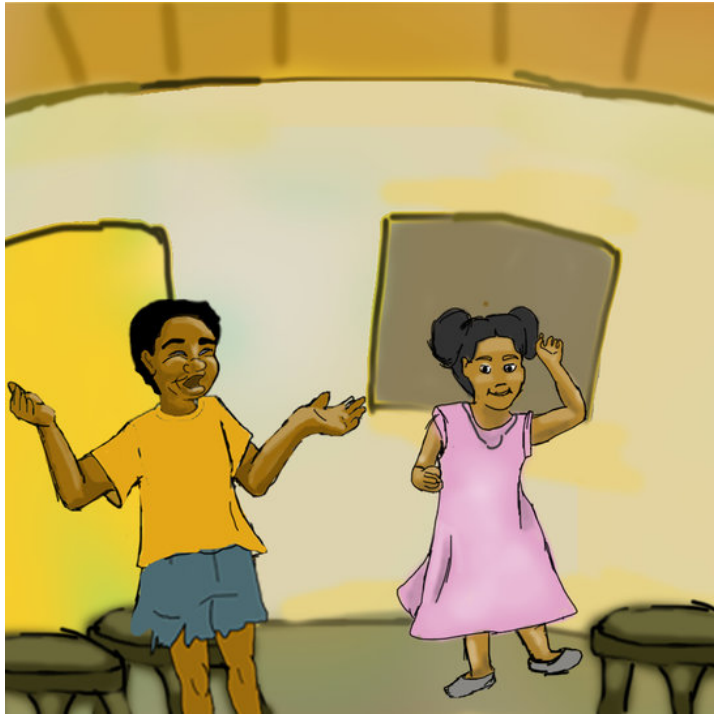
Büyük bir pencerenin altında durup en sevdiği şarkıyı söylemeye başladı. Az sonra pencerede zengin adamın kafası görünmeye başladı.

Ertesi gün, Sakima kardeşinden onu zengin adamın evine götürmesini istedi.

Sakima şöyle cevap verdi, "Öylece aklima geliyor anne, şarkıları kafamın içinde duyuyorum, sonra da söylüyorum."

Sakima şarkıları özellikle de küçük kız kardeşine söylemeyi seviyordu. Küçük kız onun en çok sevdiği şarkıyı dinliyordu. Şarkıyla beraber sağa sola sallanıyordu.

Sakima gene de vazgeçmedi. Küçük kardeşi de ona destek verdi. Dedi ki "Sakima nın şarkıları acıktığım zamanlar beni yatıştırıyor. Zengin adamı da rahatlatabilir."

Sakima anne ve babasına "Ona şarkı söyleyebilirim ve mutlu edebilirim," dedi. Ama onu dinlemedi büyükler. "O çok zengin bir adam. Sen ise görmeyen bir çocuksun. Onu nasıl mutlu edebilirsin?" dediler.

"Gene söyle, gene söyle Sakima," diye yalvarıyordu küçük kız. Sakima da onu kırmıyor şarkısını tekrar söylüyordu.

Bir akşamüstü, büyükler eve döndüğünde hiç konuşmuyorlardı. Sakima bir şeylerin ters gittiğini anlamıştı.

“Anne, baba ne oldu?” diye sordu Sakima. Meğerse zengin adamın oğlu kaybolmuştu. Adam da yapayalnız kalmıştı ve çok üzgündü.